

Eleccions 2017

Propostes de Greenpeace a les eleccions al Parlament de Catalunya

El canvi climàtic, juntament amb la creixent desigualtat social, són els principals reptes d'aquest segle. Arran del que es faci ara, dependrà el futur del nostre planeta.

És temps d'acció política, milions de persones a tot el món ens enfrontem dia a dia a les conseqüències del canvi climàtic, i aquestes conseqüències costen vides, costen milers de milions de dòlars i costen tots els intangibles d'un futur que estem minant amb la nostra inacció.

Després de la signatura i ratificació de l'Acord de París, Greenpeace espera que els plans per part de totes les administracions per reduir les emissions comencin a ser molt més ambiciosos, i així disminuir la perillosa esquerda que existeix entre la reducció d'emissions necessària per evitar un augment de la temperatura mitjana del planeta superior a 1,5 °C i els compromisos assumits fins al moment pels països.

Els acords globals per si sols no són suficients. En la lluita contra el canvi climàtic cal reforçar l'acció a tots els nivells: dels governs estatals, regionals, locals, de les comunitats i del conjunt de la ciutadania. Per a Greenpeace, l'aposta per les energies renovables i l'eficiència energètica, l'agricultura de qualitat, la gestió sostenible dels recursos naturals i la fiscalitat verda formen part de la solució.

Cal abandonar els models de creixement basats en el totxo i les mesures a curt termini. La reducció de l'atur i de les injustícies socials passa pel desenvolupament de les renovables, la implantació de serveis de transport eficients i intel·ligents i de sistemes de gestió de residus moderns i sostenibles, la defensa de la qualitat de l'aire i de la salut de la ciutadania i l'abandonament de projectes agressius amb el medi ambient. A més, passa per un canvi de paradigma per establir els mecanismes econòmics, polítics, administratius i socials que permetin evolucionar des d'una economia dependent de la venda de productes a una basada en la prestació de serveis.

A més, els problemes ambientals perquè siguin abordats amb claredat i de manera democràtica requereixen ser reconeguts com a problemes de política pública que afecten una noció de bé públic i d'interès públic, per això, la transparència, els criteris de sostenibilitat i la governança són pilars bàsics per aconseguir-ho.

GREENPEACE

www.greenpeace.es

La lluita contra el canvi climàtic, la transició energètica, la mobilitat sostenible, la fiscalitat verda, l'economia circular, l'agricultura i ramaderia ecològica, la gestió sostenible del medi natural, la transparència i els criteris de sostenibilitat són els temes sobre els quals giren les principals propostes elaborades per Greenpeace per a les eleccions a Catalunya i que a continuació es detallen en aquest document.

Energia i Canvi Climàtic

Per poder combatre amb èxit el canvi climàtic i l'amenaça nuclear necessitem urgentment una revolució en la forma de produir, consumir i distribuir l'energia. Els plans d'actuació de Catalunya han d'anar dirigits a assegurar que les emissions es redueixen a zero en l'any 2050 i garantir un sistema energètic que estigui basat en un 100% d'energies renovables.

En aquest sentit la **Llei 16/2017 del Canvi Climàtic** aprovada al Parlament, i sobre la qual el Govern ha interposat recurs d'inconstitucionalitat - amb suspensió immediata per alguns dels seus articles, és exemplaritzant i resulta un avanç per aconseguir aquests objectius. Per això, Greenpeace proposa que es continuï amb l'adopció de polítiques actives per a la reducció d'emissions, el suport a la instal·lació de nova potència renovable, l'autoconsum i la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètica. En concret proposa:

- Assumir l'objectiu de proveir amb **energies renovables el 100% de la demanda energètica** per al 2050 a Catalunya amb energies renovables. Realitzar amb urgència una anàlisi tècnica i econòmica que determini l'estratègia òptima per aconseguir-ho.
- Assumir en l'horitzó 2030 un objectiu de **reducció d'emissions d'almenys el 55%** respecte al 1990, una reducció de la demanda d'energia d'un 40% sobre els nivells de 2007 i almenys un 45% de l'energia total coberta amb renovables.
- Establir també objectius intermedis de reducció d'emissions cada cinc anys i millorables fins a arribar al 2050, al qual el 100% de la demanda energètica sigui satisfeta amb energies renovables i es garanteixi la reducció a zero de les emissions de CO₂ no més tard de l'any 2050.
- Afavorir la implantació de les polítiques i mesures adequades a través del diàleg social per assegurar que la **transició a aquest sistema energètic net i sostenible sigui justa** i inclusiva per a les comunitats i els llocs de treball afectats i generin més oportunitats de les que es perden amb aquest procés.
- Reconèixer el **ple dret de la ciutadania a participar en la transició energètica, començant pels mercats energètics** (oferint serveis de gestió de la demanda per regulació, emmagatzematge i estalvi energètic) i consagrant el dret a l'autoconsum d'energia neta sense traves administratives innecessàries o multes desproporcionades, podent produir, consumir, acumular i intercanviar al seu just valor i en llibertat l'energia renovable tant de forma individual com col·lectiva.
- Assegurar la prohibició de l'obtenció de gas i petroli d'esquist per fractura hidràulica, així com la prohibició als projectes d'exploració i explotació d'hidrocarburs al litoral de Catalunya.
- Compromís de la Generalitat contra l'ampliació de la vida útil de les centrals nuclears, exigint al regulador el tancament immediat dels reactors nuclears que hagin sobrepassat la vida de disseny inicial. Així mateix avançar en la fiscalitat sobre la base de la manca de limitació en

cas d'accident de la responsabilitat nuclear, i exigir la participació pública i les avaluacions d'impacte ambiental a les revisions periòdiques de seguretat de les centrals nuclears.

En les pràctiques de l'Administració, que actuï de forma exemplar:

- La incorporació de les tecnologies més eficients en els sistemes gestionats per la Generalitat de Catalunya (enllumenat públic, climatització d'edificis públics i sistemes d'abastament i depuració d'aigües).
- Creació d'una norma que obligui a la generació d'energia mitjançant renovables als edificis de la Generalitat de Catalunya i edificis de propietat pública.

Pobresa Energètica

En l'actualitat la pobresa energètica és un dels problemes més urgents per la seva dimensió social. La pobresa energètica inclou aquelles situacions patides a les llars que, o bé no tenen capacitat per fer front al pagament d'una quantitat suficient de serveis energètics per mantenir un nivell de confort tèrmic, o bé han de destinar una part excessiva dels seus ingressos a pagar la seva factura energètica.

A Catalunya un 17% de les llars destinen més del 10% dels seus ingressos a pagar la seva factura energètica. A més, un 11% de les llars no poden permetre mantenir l'habitatge a una temperatura adequada durant els mesos freds¹ (percentatge per sobre de la mitjana del país un 9%).

Les energies renovables i, de manera immediata, l'eficiència energètica contribuirien a invertir aquesta situació. Per això Greenpeace considera urgent:

- Millorar la qualitat de l'habitatge mitjançant un mesurament i cens de llars en aquesta situació, destinant els fons existents per a aquest fi a finançar la rehabilitació d'habitatges i/o dotar de sistemes d'autoconsum en aquelles llars on la pobresa energètica fos més urgent.
- Garantir el dret d'accés als subministraments bàsics de gas i d'electricitat a les persones que es troben en situació de vulnerabilitat.

Transport i mobilitat

Per complir amb l'Acord de París i aconseguir una qualitat d'aire acceptable per a la salut pública cal corregir els desequilibris del sector del transport i reduir les necessitats de motorització, i en particular d'aquelles que depenen dels combustibles fòssils. Per a això és necessari reduir els desplaçaments motoritzats tant de persones com de mercaderies, prioritzar el transport públic col·lectiu i els modes no motoritzats davant de l'automòbil, incrementar l'eficiència i ocupació dels vehicles, i avançar cap a l'electrificació del transport recolzat en les energies renovables. Per això es proposa en termes generals:

- Assumir objectius de reducció específics per al sector del transport motoritzat, tant de persones com de mercaderies. S'han d'establir objectius de reducció en el curt (2025), mitjà (2030) i llarg termini (2040), en vista d'arribar a 2050 amb emissions nul·les. La tendència de reducció ha de ser constant i ambiciosa en el curt i mitjà termini, i no deixar els majors

¹ Asociacion Ciencias Ambientales. Pobreza Energética en España. Análisis de tendencias, 2014

esforços per al llarg termini. De cara al 2030, la reducció d'emissions degudes als desplaçaments urbans i metropolitans ha de ser com a mínim d'un 50% enfront dels nivells de 2012.

- Incorporar una visió del transport a llarg termini enfocada més cap a un sector de serveis multimodal en l'ús dels diferents mitjans, descartant el model basat en la propietat individual de vehicles, especialment automòbils, com succeïx actualment.

I en aspectes més específics:

En infraestructures: No construir més carreteres, ni noves línies d'AVE, ni ampliar o construir nous aeroports o ports. Actualment Catalunya té una sobre capacitat d'infraestructures, i les inversions han d'anar dedicades a mantenir i millorar les ja existents, fent inversions puntuals ("quirúrgiques") per a la seva millora. Més concretament, recuperar i millorar l'actual xarxa ferroviària i, en particular, els trens de Rodalies que són els que més passatgers mouen. Així com invertir en millores que contribueixin a augmentar el transport per mercaderies en ferrocarril o electrificar el subministrament energètic en els ports.

En les pràctiques de l'Administració, que s'actui de manera exemplar:

- Establir un pla per la renovació de les flotes de vehicles cap a altres de tipus elèctric i baix consum energètic.
- Regular i reduir les places d'aparcament de tots els edificis pertanyents a les diferents administracions, dissuadint així de l'accés en automòbil.
- Establir criteris en els plecs de contractació que beneficiïn les empreses amb flotes menys contaminants.
- Establir incentius perquè els treballadors accedeixin als llocs de treball utilitzant el transport públic i els modes no motoritzats.

En el transport marítim:

- Establir una limitació per a l'arribada de creuers turístics.
- Establir mesures que penalitzin els vaixells més ineficients i aquells que més emissions contaminants generen.

Agricultura i ramaderia

No es pot frenar el canvi climàtic, la pèrdua de biodiversitat, la contaminació, la sequera ni l'"erosió" rural si no actuem sobre el model agroalimentari. L'actual model és el responsable del 25% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, del consum el 70% de l'aigua dolça del planeta, però també el principal responsable de la seva contaminació² (principalment per nitrats), del 75% de la desforestació i de l'ús massiu de plaguicides³ i d'antibiòtics en la ramaderia industrial⁴.

² <http://www.fao.org/3/a-i7754e.pdf>

³

[http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:Pesticide_sales_by_major_groups_2014_\(Tonnes\).png](http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:Pesticide_sales_by_major_groups_2014_(Tonnes).png)

⁴ http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Report/2017/10/WC500236750.pdf

Però, hi ha alternatives i són l'única forma d'enfrontar-nos als reptes presents i futurs pel que fa a la producció d'aliments. L'agricultura ecològica ha verificat a Espanya un creixement vertiginós i és un motor generador d'ocupació i riquesa fins i tot durant la difícil situació econòmica. Lamentablement, la ramaderia ecològica no ha evolucionat al mateix ritme. A causa de la creixent conscienciació de la ciutadania, la demanda de productes ecològics creix a un ritme molt superior al de l'oferta.

Actualment Catalunya, en l'àmbit autonòmic, compta amb un programa de foment de la producció ecològica per al període 2015-2020⁵, i la meitat de la població catalana (49,6%) expressa consumir productes ecològics⁶. A més, és la sisena comunitat autònoma (CA) amb la major superfície agrícola relativa dedicada a l'agricultura ecològica (un 8% de la superfície agrícola utilitzada o SAU). I és la segona CA pel que fa al cultiu de transgènics, el que suposa una amenaça clara a l'agricultura ecològica. Precisament, la permissivitat respecte a aquests cultius és un dels factors determinants que l'ha posicionat entre les tres pitjors en agricultura en l'informe de Greenpeace de l'any 2015, "Radiografia social del medi ambient a Espanya"⁷.

Per garantir un creixement continuat de l'agricultura i producció ecològica cal una aposta decidida i valenta per aquest model de producció. L'agricultura ecològica és una inversió de futur i segura i els "interessos" que reporta beneficien a totes les persones, des del productor / a les persones consumidores, i també al Planeta. Catalunya reuneix les condicions per ser líder en agricultura ecològica. Per això, proposem que:

- S'estableixi un full de ruta amb objectius quantitatius d'increment de la superfície dedicada a l'agricultura ecològica (aconseguir almenys el 20% de la SAU per al 2020).
- Es doni suport decididament la producció ecològica amb programes de formació i assessorament que permetin la incorporació de nous/ves productors/es, amb especial atenció a persones desocupades o en risc d'exclusió social.
- Es fomenti una dieta sana i sostenible, baixa en proteïna animal i on predominin els productes ecològics, locals i de temporada tant en el sector públic (ensenyament, hospitals, administració pública, menjadors socials, presons, actes públics, etc.) com en el sector privat.
- Més ciutats signin el Pacte de Milà i posin en marxa iniciatives per complir els seus objectius.
- Establir un calendari i objectius clars de reducció d'ús de plaguicides, començant per aquells que són perillosos per a les abelles i altres insectes pol·linitzadors i per a les persones i posar en marxa programes de prevenció i control de plagues basats en els mètodes i tècniques ecològics que fomentin la biodiversitat en les explotacions i fora d'elles.
- Es compleixi l'obligació, imposada des de gener de 2014, que tots els productors europeus apliquin la gestió integrada de plagues en les seves explotacions.
- Incrementar la recollida selectiva dels residus orgànics i el seu compostatge per reduir la dependència de fertilitzants químics, millorar la fertilitat del sòl i frenar els processos d'erosió.

⁵ <http://web.gencat.cat/ca/actualitat/detall/Programa-de-foment-de-la-produccio-ecologica-2015-2020>

⁶

http://pae.gencat.cat/web/.content/al_alimentacio/al01_pae/05_publicacions_material_referencia/arxius/15_Barometre.pdf

⁷ http://www.greenpeace.org/espana/Global/espana/2015/Report/general/gp_radiografia_web.pdf

- Sol·licitar la prohibició dels cultius transgènics comercials, i experimentals a l'aire lliure, a l'empara de la nova legislació europea sobre cultius transgènics i tenint en consideració les conclusions de l'informe tècnic núm. 256 del Govern d'Aragó.
- Prohibir els nous projectes de ramaderia industrial, transformar els existents i donar suport a la producció extensiva, local, de qualitat i ecològica.

Urbanisme i Turisme al litoral

Barcelona, Girona i Tarragona es troben entre les 10 províncies amb major percentatge de destrucció de litoral de l'Estat. Barcelona ostenta el rècord de major superfície de sòl artificial de tot l'Estat, amb un 31,7% en els seus 10 primers quilòmetres de costa. . El creixement desmesurat en certes àrees pot tenir efectes negatius importants sobre el mateix turisme, que ja busca altres destinacions menys massificades i de major qualitat paisatgística i ecològica. En 2013, amb l'aprovació de la nova Llei de Costes, no sembla haver-hi indicis d'abandonament de la construcció massiva ni de l'assetjament als últims espais verges del litoral. A Girona, a l'entorn del Cap de Creus, i a Tarragona, al nord i sud de Tarragona, es detecten zones sense construir que pateixen una alta pressió urbanitzadora.

Cal reconèixer els errors i legislar basant-se en les evidències científiques i en els compromisos internacionals signats. L'alternativa a la destrucció costanera passa pel manteniment dels recursos naturals, i fomentar un turisme de qualitat i un model econòmic de desenvolupament local. Cal una gestió del litoral des d'enfocaments de protecció del recurs i amb la mirada posada en els potencials efectes de la pujada del nivell del mar a causa del canvi climàtic. Concretament, es proposa:

- Rebuig de la nova Llei de Costes declarant-se "insumisos" a la seva aplicació i complint estrictament la protecció dels primers 500 metres de costa.
- Mantenir la qualitat del medi ambient com a base per al turisme, amb polítiques de conservació dels Espais Naturals Protegits, i rebuig als projectes industrials i macro-urbanístics en zones d'alt valor ecològic, blindant les zones que encara romanen intactes.
- Control del creixement urbanístic i derogació de les normes que pretenen regularitzar els habitatges il·legals i construïdes en sòl no urbanitzable.
- Incrementar l'Impost sobre Béns Immobles (IBI) dels habitatges buits i segones residències.
- Aprovar mesures que incentivin el lloguer i la rehabilitació amb criteris de sostenibilitat d'habitatges enfront de la propietat i la nova construcció.
- Prevenir i perseguir el delictes urbanístic i la prevaricació. Exigint el compliment de les sentències dels tribunals i el compliment de les lleis de manera que es desmantellin les construccions il·legals o en complet desús per restaurar l'espai que va ser destruït.
- Iniciar de forma urgent les tasques de recuperació i descontaminació dels llocs d'alt valor ambiental.
- Avançar en l'especialització de jutges i fiscals en matèria de lluita contra els delictes urbanístics, dotant-los de mitjans humans i econòmics adequats per a complir amb la seva funció.
- Reconèixer en els pressupostos catalans l'impacte real del canvi climàtic a la costa per alliberar-la de construccions dels espais més perillosos i restaurar la defensa natural que suposa una costa ben conservada.

Pesca

Els oceans mostren senyals d'esgotament. Tres de cada quatre pesqueries europees estan sobreexplotades, el 41% dels estocs pesquers de l'Atlàntic i el 91% dels de la Mediterrània estan

sobreexplotats. Les flotes sobredimensionades que empren mètodes de pesca destructius són un problema a escala mundial, hi ha massa vaixells grans i destructius competint per un nombre cada vegada més reduït de peixos. Al mateix temps els pescadors artesanals lluiten per mantenir el seu negoci a flotació. Cal que es respectin les recomanacions científiques en l'establiment de quotes. Per tot això cal assegurar la transparència en l'assignació de subvencions i evitar així la seva ocupació en el finançament de la destrucció dels oceans i en la pesca il·legal.

Perquè hi hagi un futur per a la pesca i per als oceans, cal fomentar i assegurar la pesca sostenible tant des del punt de vista de la conservació dels recursos com de la rendibilitat econòmica de l'activitat pesquera per a les empreses, treballadors i famílies. En concret es proposa:

Defensar la pesca artesanal i l'ús sostenible dels recursos pesquers apostant per la millora de la gestió dels recursos pesquers i la lluita contra la sobreexplotació dels caladors i la pesca il·legal.

- Actuar com a portaveu dels interessos de la flota artesanal, posant més atenció en els processos d'implementació de la nova Política Pesquera Comuna.
- Defensar l'aplicació del nou etiquetatge aprovat per la Unió Europea per als productes pesquers en les superfícies de venda de peix.
- Suport decisiu a la pesca artesanal i sostenible, i fomentar el seu consum i coneixement intern (ensenyament, ajuntaments, etc.).
- Desenvolupar les mesures necessàries que garanteixin la traçabilitat i l'etiquetatge dels productes pesquers.
- Millorar la gestió, la vigilància i la investigació en les Reserves Marines del litoral per fomentar la protecció de la biodiversitat i la recuperació dels estocs pesquers.

Economia Circular

Catalunya té una estratègia d'impuls a l'economia verda⁸ aprovada des de l'any 2015 - en l'àmbit estatal, el Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient (MAPAMA) tindrà aprovada la primera estratègia estatal d'economia circular per al 2018⁹, i hi ha una Directiva europea per a l'economia circular - pel que el context global acompanya feia una aposta per treballar en aquesta línia.

Encara que Catalunya és la comunitat autònoma amb millors ràtios de recuperació i reciclatge de l'Estat, ja compta amb 107 municipis que recullen les seves escombraries porta a porta, la reducció de residus com a mesura prèvia al reciclatge i la gestió sostenible dels residus haurien de guiar les polítiques que es fomentaran des de Catalunya en els anys vinents. No obstant això, es continuen mantenint formes que contribueixen a la generació de residus i de la contaminació. Cal incrementar l'eficiència en l'ús dels recursos amb polítiques de "Residu Zero" basades en els principis d'una Economia Circular, en la qual no existeixen residus.

Catalunya compta amb quatre incineradores i amb sis cimiteres amb autorització per cremar

8

http://mediambient.gencat.cat/es/05_ambits_dactuacio/empresa_i_produccio_sostenible/economia_verda/impuls_economia_verda/

9

http://mediambient.gencat.cat/es/05_ambits_dactuacio/empresa_i_produccio_sostenible/economia_verda/impuls_economia_verda/

residus de diverses tipologies. La incineració, l'abocament i el malbaratament de recursos generen nombrosos problemes ambientals i de contaminació per això Greenpeace proposa:

- Fomentar les tècniques de gestió de residus que suposin la disminució d'emissions (reducció, reutilització, reciclatge i aprofitament energètic de la matèria orgànica separada en origen) i rebutjar definitivament les que contribueixin de forma neta al canvi climàtic (incineració i abocadors), el que es coneix com a "Residu Zero".
- Exigir al Govern Central la creació d'un sistema integral de devolució i retorn d'envasos (SDDR) i Implantar la recollida selectiva Porta a Porta en tot el seu territori.
- Desenvolupar plans de gestió de tots els residus agrícoles, forestals i ramaders, garantint la seva reutilització i recuperació material i energètica.

Aigua

El 2010 Nacions Unides va incorporar el dret a l'aigua i al sanejament com a drets bàsics de la Humanitat¹⁰. L'Estat no inclou aquest dret, de manera que la ciutadania no tenim assegurada una quantitat mínima d'aigua. Això està permetent que en els darrers anys els ajuntaments estiguin deixant en mans privades l'abastiment de les seves localitats. Tant és així que les societats públiques d'aigua a Espanya han passat el 63% al 47% en només dues dècades, una tendència contrària al que succeeix a la resta del món i de la qual Catalunya no n'és aliena. L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) té un deute públic molt elevat, i a més Catalunya fa servir aproximadament un 10% més de l'aigua que té disponible¹¹. Per això, cal:

- Reversió de tots els processos de privatització en **la gestió municipal de l'aigua tornant a un model de gestió pública**, desenvolupant únicament activitats instrumentals pròpies de les administracions públiques i circumscriure aquestes a les derivades del cicle integral de l'aigua. Incorporant en la gestió els criteris ambientals per sobre dels econòmics i dels propis de la gestió privada empresarial.
- Millora en la qualitat de l'abocament de les aigües residuals als rius i costa després de la deficient depuració per part dels municipis.
- Lluita contra la contaminació dels aqüífers, especialment en els que suporten alts índexs de nitrats procedents de l'agricultura i ramaderia industrial i intensiva.
- Aplicació de mesures en l'àmbit econòmic per a la restauració progressiva i integral dels ecosistemes i per a la gestió del cicle de l'aigua.
- Implantar cabals ecològics atribuïts amb criteris científics en els cursos fluvials de les conques internes de Catalunya, segons el que estableix la planificació hidrològica i la Directiva Marc de l'Aigua, i revisar-los en funció de l'evolució de les variables climàtiques.
- La interconnexió de les xarxes d'abastament només s'ha de fer en casos excepcionals com a mesura per garantir l'abastament d'aigua potable, sense que això comporti a un transvasament permanent entre conques. A més, no ha de reduir de manera irreversible el cabal ecològic aigües avall del punt de captació.

¹⁰

http://www.un.org/spanish/waterforlifedecade/pdf/human_right_to_water_and_sanitation_media_brief_spa.pdf

¹¹ https://elpais.com/ccaa/2017/03/22/catalunya/1490213108_309660.html

Gestió forestal

Es necessita una política forestal que protegeixi de manera adequada els boscos d'alt valor per la biodiversitat, doni suport a la gestió forestal dels recursos a les muntanyes productius, mitigui els riscos de grans incendis forestals i promogui en la societat els valors ambientals i socials que atresoren els nostres boscos. Per això, és necessari:

- Donar suport a la gestió dels boscos i promoure els instruments de gestió forestal, l'associacionisme i els models tipus de gestió per a superfícies forestals petites, a través de sistemes de certificació exigents com el FSC.
- Fomentar el mercat i consum de productes forestals procedents de la gestió local i sostenible.
- Protegir els boscos inclosos en l'inventari de boscos singulars realitzat en 2010 pel CREA (Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals), inventari que inclou els petits boscos centenaris (antics i madurs) que queden a Catalunya.
- Integrar els riscos del canvi climàtic com una variable més a l'hora d'establir les directrius de gestió forestal, de conservació i restauració ambiental, així com en les estratègies de prevenció i extinció d'incendis.
- Potenciar una gestió forestal que condueixi a l'existència de masses forestals estables, estructurades i menys vulnerables als incendis destructius. Aquest disseny silvícola s'ha de basar en aconseguir una major diversitat en els "tipus de població", des de la irregularització de les masses amb les seves diferents classes d'edat, fins a la barreja d'espècies quan sigui el cas i, per descomptat, la màxima diversificació genètica. En resum, aconseguir boscos més resistents a les plagues, malalties, focs i episodis de severitat climàtica extrema.
- Impulsar estratègies destinades a reduir les causes d'ignició causants dels incendis forestals, a través del treball amb col·lectius amb alta sinistralitat (sector agrícola, distribució elèctrica, etc.).
- Dissenyar plans específics de prevenció d'incendis en les zones d'alt risc, que identifiquin les masses més vulnerables a patir grans incendis forestals i sensibilitzin als sectors més relacionats amb les causes dels incendis.
- Prioritzar en la lluita contra el foc una major gestió del combustible, potenciant l'activitat silvícola, les cremes prescrites, l'aprofitament energètic de la biomassa, l'agricultura i la ramaderia extensiva en les tasques de prevenció.
- La planificació urbanística i territorial ha d'evitar l'expansió de la interfície urbana-forestal, exigint plans d'autoprotecció i evacuació en nuclis residencials per a emergències per incendi forestal.
- Impulsar programes de restauració forestal i hidrològica que millorin la diversitat de les masses forestals, recuperin les planes d'inundació; estableixin zones prioritàries de restauració amb criteris ecològics, socials i econòmics i impliquin a la població local en el seu manteniment i gestió. En resum, aconseguir boscos més resistents a les plagues, malalties, focs i episodis de severitat climàtica extrema.

Fiscalitat ambiental

Els instruments econòmics i fiscals, que han estat reconeguts per institucions i experts com a eines eficaces de política ambiental, han estat aplicats només de manera marginal. El principi de "qui contamina, paga", una de les estratègies fonamentals per a la política ambiental, ha estat tot just considerada. Globalment **es pretén una internalització de costos** ambientals per part dels seus responsables que contribueixi a una millora ambiental i, alhora, a una assignació econòmica més eficient dels recursos. La fiscalitat verda **no ha de tenir com a objectiu un increment global de la recaptació**, sinó afavorir una economia més sostenible.

Aquests impostos estan relacionats amb les emissions contaminants, residus, urbanisme, i energia. En concret es proposa:

- Impost especial sobre determinats mitjans de transport basat en les emissions de cada vehicle.
- Establir una nova fiscalitat que desincentivi les maneres més contaminants, és a dir carretera i aviació, i estimuli i faci més atractiu el mode ferroviari, i els mitjans menys contaminants (transport públic, marxa a peu i en bicicleta).
- Establir un impost sobre bosses de plàstic d'un sol ús.
- Establir deduccions en l'àmbit de l'IRPF amb criteris ambientals per exemple una deducció per habitatges construïts amb criteris d'eficiència energètica (plaques solars ...).
- Impostos sobre l'abocament i incineració de residus peril·losos, no peril·losos i de la construcció.
- Impost sobre el canvi d'usos del sòl, ja que és un dels principals problemes ambientals.
- Impost per al servei de gestió de residus, tenint en compte criteris ambientals en la definició de les taxes.
- Impost per pal·liar la manca de limitació en quantitat i temps en cas d'accident de la responsabilitat civil nuclear. Aquesta manca de responsabilitat il·limitada és en si mateix un tipus de subvenció encoberta per reduir el cost de les assegurances, desincentivar les millores en seguretat a aquesta energia, i ocasionar una insuficient, o fins i tot nul·la, compensació per a les víctimes en cas d'un accident.

Transparència i criteris de sostenibilitat

Els problemes ambientals perquè siguin abordats amb claredat i de manera democràtica requereixen ser reconeguts com a problemes de política pública que afecten una noció de bé públic i d'interès públic.

Les institucions públiques han de posar els interessos públics del medi ambient enfront dels interessos privats protegint també de la corrupció i les portes giratòries. Per això es proposa:

- Prioritzar la contractació d'empreses que afavoreixin la sostenibilitat ambiental.
- Modificar la Llei d'incompatibilitats per impedir que persones que exerceixen càrrecs de responsabilitat en les grans empreses energètiques, de construcció, etc., puguin exercir-los posteriorment a l'Administració pública i viceversa.

Des de l'any 2014, Catalunya té una Llei de transparència, accés a la informació i bon govern¹². Aquesta llei catalana és un avanç cap a un govern obert i una major participació activa de la ciutadania.

Governança

L'acció política del Govern de la Generalitat ha d'adoptar principis, actituds, conductes i actuacions que canalitzin i garanteixin la implicació de la ciutadania en els esdeveniments i processos socials vinculats a les polítiques públiques.

¹² Publicació al BOE llei de transparència catalana:
<https://www.boe.es/buscar/pdf/2015/BOE-A-2015-470-consolidado.pdf>

Greenpeace proposa una evolució des del model de "govern" al de "governança", com a millor antídote contra la corrupció i el desprestigi de la classe política. Aquesta nova forma de fer política, indispensable per a la generació de confiança i creació de consensos, integra la participació pública en la presa de decisions i la transparència i accés a la informació. En el cas del medi ambient resulta primordial, ja que al cap la fi és un dret bàsic que afecta tota la ciutadania.

A més les polítiques mediambientals han de tenir una integració intersectorial i ha d'haver-hi un seguiment periòdic del compliment dels plans que es duen a terme perquè la societat pugui estar informada d'això i actuar en conseqüència.

Finalment, la bona governança només es produeix en un context de democràcia i transparència que garanteixi el respecte dels drets humans per part tant de les empreses privades com de les diferents administracions públiques.